

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

НОВА УКРАЇНЬСЬКА ШКОЛА
1-4
класи

О. В. Джежелей, А. А. Ємець, О. М. Коваленко

Читаємо та граємо

В ТЕАТР

ПОКРОВОВІ
ФОТОІНСТРУКЦІЇ
З ВИГОТОВЛЕННЯ
ЛЯЛЬОК

Перший випуск

ТЕАТР КАРТИНОК • ТЕАТР НА ТРОСТИНКАХ
ТЕАТР НА СТОЛІ • ТЕАТР «РУКАВИЧКА»

Сторінка для дорослих

Посібник «Читаємо і граємо в театр» має на меті формування в молодших школярів навичок різного читання на основі наслідування і багаторазового перечитування, розвиток пам'яті, мовлення, набуття вміння виступати перед аудиторією. Для реалізації поставлених завдань обрано привабливу для дитини форму — гру в театр, що забезпечує позитивне ставлення до навчальної діяльності і допомагає долати труднощі, які виникають у дитини.

Для того щоб виразно читати, перш за все необхідно навчитися виразно говорити. Форма гри в театр сприяє створенню природної ситуації спілкування, що допомагає розвивати чуттєву сферу дітей. Уявляючи того чи іншого персонажа в різних ситуаціях, учні засмучуються, радіють, сердяться — емоційно освоюють світ стосунків і форми їх виявлення, а це, у свою чергу, сприяє більш глибокому розумінню тексту літературного твору.

Основою навчання виразно читати є зразок для наслідування. Тому важлива роль на всіх етапах роботи відводиться дорослому. У процесі спілкування він своїм прикладом навчає, як говорити, як рухатися, надає допомогу, якщо діти щось забули, не зрозуміли. Головне в поведінці дорослого — доброзичливість, спокій і зацікавлена участь. Дорослому необхідно бути терплячим до того, як дитина йде до усвідомлення твору. Сором'язливих дітей слід залучати поступово. Законом має стати, що всі діти можуть успішно виступати перед глядачами, але шлях у кожного свій.

Організувати гру в театр можна як в урочний, так і в позаурочний час, на заняттях драматичного гуртка або дитячого самодіяльного театру. Місце проведення занять може бути різним (клас, зал, двір, парк) залежно від видів театральних форм.

Слід мати на увазі, що спочатку для розігрування обираються невеликі твори, оскільки дітям складно запам'ятати і відтворити значний за обсягом текст, а також важко упродовж тривалого часу тримати на витягнутих руках персонажів (театр на тростинках, театр рукавичка, тіньовий

театр) тощо. Поступово обсяг творів для розігрування збільшується.

У посібнику «Читаємо і граємо в театр» діти знайомляться з найпростішими формами навчального дитячого театру, які доступні й зрозумілі молодшим школярам: театр картинок, театр на тростинках, театр на столі, театр «Рукавичка», театр тіней, театр у шапочках-масках, театр на шкільній сцені. Майже всі запропоновані в посібнику п'єси можуть бути використані в різних видах театру, що дозволяє вибрати найбільш цікавий матеріал, адаптувати його до особливостей кожної дитини.

Запропонований посібник є зручним для використання і складається з кількох розділів, кожен з яких присвячений окремому виду шкільного театру. В усіх розділах виділено низку рубрик, які розкривають важливі сторони в підготовці вистави.

Способи створення найпростіших елементів реквізиту наведено в рубриці «**У майстерні театру**». Підготовка реквізиту для вистави не вимагає значних витрат, зусиль і є доступною дітям.

У рубриці «**Антракт**» запропоновано матеріали, спрямовані на розвиток техніки мовлення.

У рубриці «**Репетиція**» показано, як поводитися на сцені.

У рубриці «**Репертуар**» пропонується орієнтовний перелік цікавих для постановки з дітьми творів, які легко знайти в дитячих бібліотеках.

Рубрики «**Анонс**» і «**Афіша**» також рекомендують літературні твори для постановок, демонструючи різні способи залучення дітей до подібного виду діяльності.

Гра в театр як система розважального і змістовного відпочинку допомагає сформувати в дитини культуру сприйняття драматичного мистецтва. З цією метою в словник дитини вводяться слова, специфічні для театрального мистецтва, без розуміння яких сприйняття театру не буде повноцінним — афіша, антракт, оплески, анонс, репертуар тощо. Ці слова вводяться поступово, усвідомлюються дитиною на практичному рівні. Повний перелік специфічної театральної лексики, запропонованої для засвоєння дітьми, наведено у «**Театральному словнику**».

ЗАПРОШЕННЯ ДО ШКІЛЬНОГО ТЕАТРУ

Ольга Коваленко

В нас сьогодні справжнє свято
Ми гостей ждемо багато:
Будуть мами й татусі,
І бабусі, й дідусі.

Всі приходьте, поспішайте
На свої місця сідайте.
Ще хвилина, і наш клас
Розпочне спектакль для вас!

Актори посміхаються,
Вистава починається!..

Ольга Коваленко
ТЕАТР ЗАПРОШУЄ ГОСТЕЙ

Ось театр. А в ньому диво!
Там казки живуть щасливо:
Всі на сцені оживають —
Їх актори вміло грають.

Якщо хочете, малята,
Ви у казку завітати,
До театру поспішіть,
За лаштунки¹ зазирніть!

¹ Лаштунки (куліси) — це театральна завіса.

Ольга Коваленко

Познайомтесь! Це — Івасик,
Це Івасик-Усміхасик.
Знає він усі казки,
Вам розкаже залюбки
Про ведмедя і лисицю,
Про царівну і жар-птицю,
Про малого їжачка,
Про бабусю і бичка.

А іще він має хист —
Виступає, як артист.
Він лаштунки відкриває
І на справжній сцені грає!

Тож, малята, поспішайте
І часу свого не гайте,
Подружіться з Івасем,
Про театр він знає все!

Які бувають шкільні театри?

Театр картинок..... 8

Театр на тростинках.....24

Театр на столі.....46

Театр «Рукавичка».....64

Віра Паронова

СЦЕНА

Сцена — це місце,
Де грають артисти:
Танцюють, співають,
Слова промовляють.
Для чого? Щоб трішки
Ми стали добріші.

Для того,
щоб бути досвідченим
глядачем й актором,
необхідно знати,
що і як у театрі
називається.

Віра Паронова

АКТОР

Він такий же, як і ми,
Непомітний між людьми.
А в театрі грає ролі:
Нині — вчителя у школі.
Завтра — буде інша роль.
То бідняк він, то — король.

Віра Паронова

КОСТЮМЕР

Без костюмів,
звісна справа,
Буде зовсім не цікаво,
Роль яка у вас —
принцеси,
Куховарки, стюардеси?
В будь-які одягне шати,
Щоб змогли ви
роль зіграти.

Віра Паронова

ДЕКОРАТОР

Цей художник
знає діло,
Прикрашає
сцену вміло.
Намалює поле, річку,
Зробить
хатку невеличку
І палац,
і ліс казковий —
До вистави все готово!

ТЕАТР КАРТИНОК

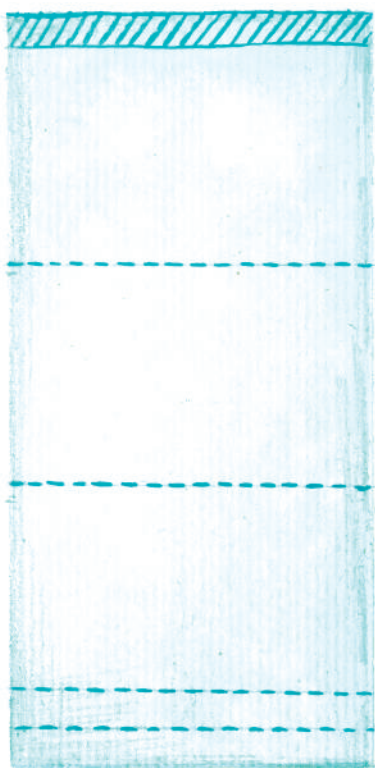

Влаштувати театр картинок нескладно.
Треба зробити лише сім кроків.

1. Дібрати цікавий твір.
2. Поділити його на окремі частини.
3. До кожної частини зробити малюнок.
4. Виготовити підставку для малюнків.
5. Обрати акторів, які виставлятимуть картинки і промовлятимуть текст.
6. Запросити глядачів.
7. Показати виставу.

У МАЙСТЕРНІ ТЕАТРУ КАРТИНОК

Виготовляємо підставку для картинок.

Готуємо картинки.

РЕПЕТИЦІЯ В ТЕАТРІ КАРТИНОК

Репетиція — це розучування тексту, підготовка до вистави.

На репетиції:

1. Слухають твір.
2. Шукають у творі частини тексту, які відповідають кожному малюнку.
3. Визначають кількість учасників вистави.
4. Обговорюють, як треба читати твір і коли виставляти малюнки.
5. Тренуються читати виразно (перечитують твір кілька разів).

Наталя Забіла
ОЛІВЕЦЬ-МАЛЮВЕЦЬ

Взяла Яся олівець, олівець-малювець. Сіла Яся біля столу,
розгорнула папірець.

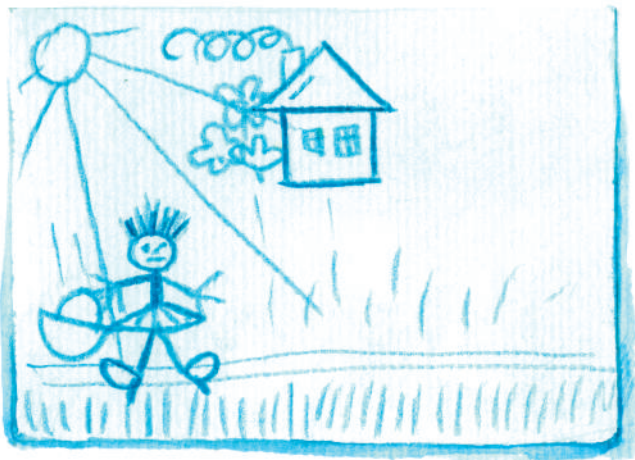

— Треба тут намалювати отаку здорову хату! Вікна. Дах.
Димар на нім. З димаря — великий дим!

Ось травичка. Ось доріжка. Ось дитинка. Ручки. Ніжки. Ротик.
Носик. Голова. І волосся — як трава!

Ось на небі сяє сонце.
Довгі промені ясні.
А в сторонці під вікон-
цем квітнуть квіти за-
пашні.

У дитинки є спідничка,
а на ніжках черевички. Ще
їй кошика зроби — піде
ляля по гриби.

Ліс такий густий, кошлатий і дерев у нім багато: все ялинки та дубки. Як щітки, стирчать гілки.

А під кожним під дубочком два грибочки, три грибочки, ось чотири, ось і п'ять... Вже нема де малювати!

Враз на сонце, як прима-ра, налетіла чорна хмара, чорна-чорна, наче дим...

Ось і блискавка!

І грім!

І полився з хмари дощик на грибочки, на дубочки, на ялинку, на хатинку, на малесеньку дитинку, на волоссячко, на кошик
ллється дощик, дощик, дощик, ллється швидко, швидко, швидко!

І нічого вже не видно!

— Що ж ти, Ясю, наробила? Зачорнила весь папір! І протерла, і продерла, і пробилла аж до дір!..

Яся каже:

— Ай-ай-я!

Яся каже:

— Це не я! Це такий вже олівець, олівець-малювець!

АФІША

Віра Паронова

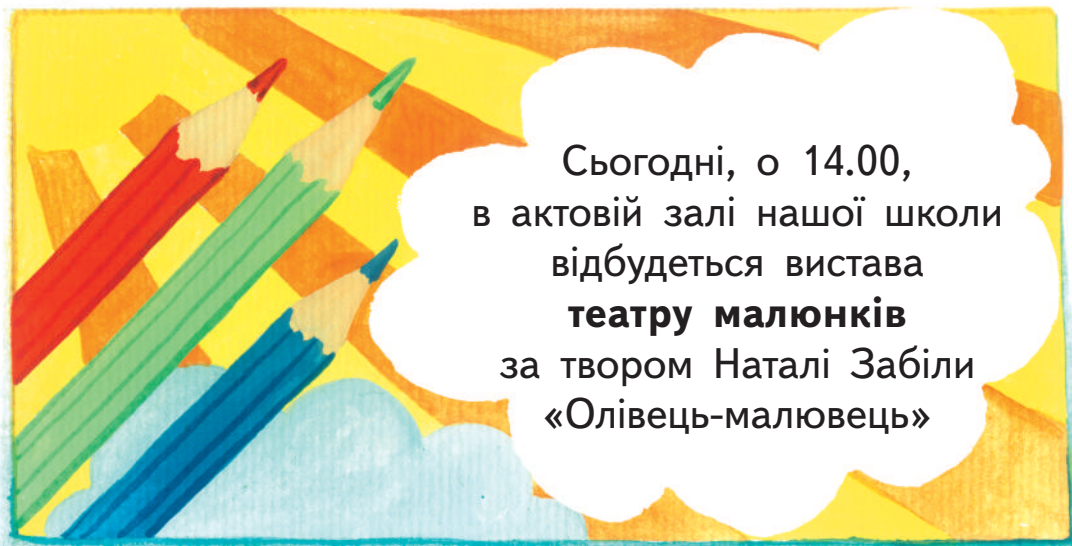
АФІША

Красуня-афіша
На вулицю вийшла.
Читайте об'яву:
«В театрі вистава!
Початок о другій,
Запрошуєм, друзі!»

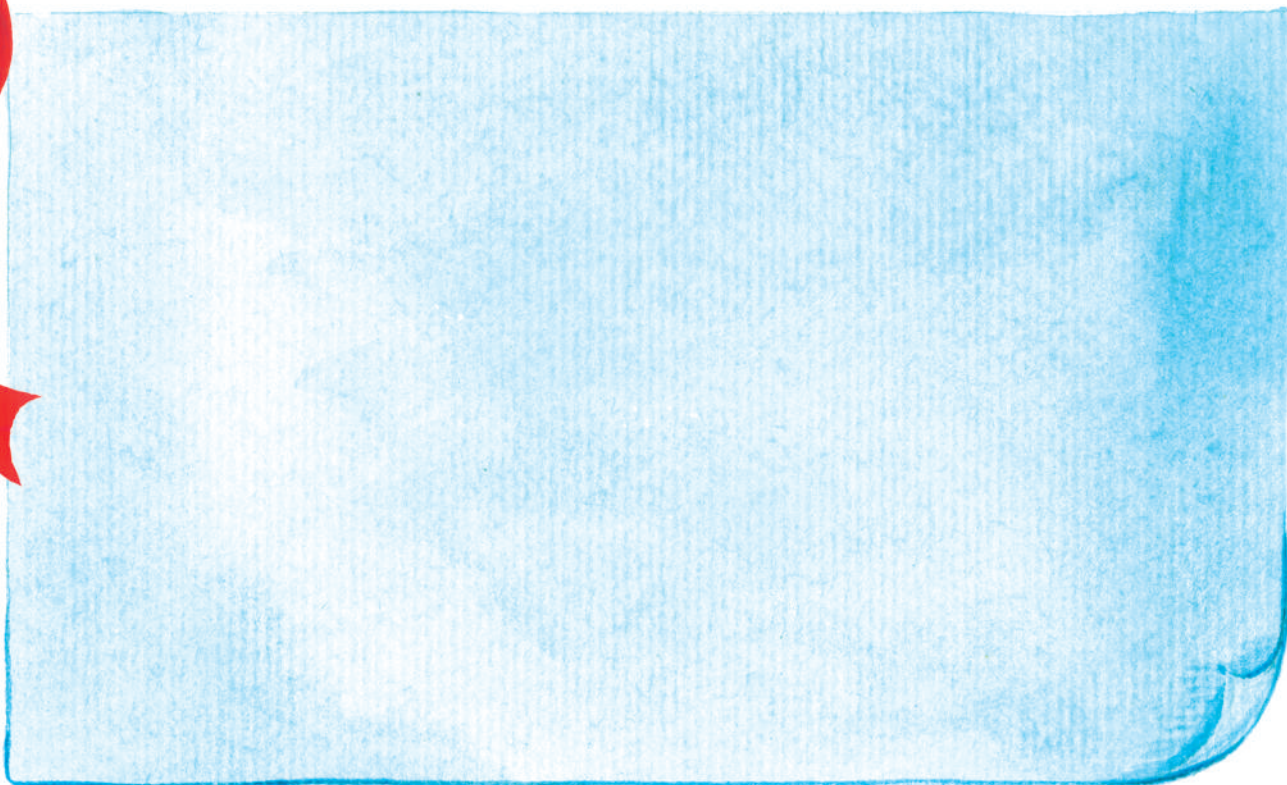
Афіша — оголошення про концерт, виставу, що вивішується на видному місці. У ній повідомляється, що буде показано, де і коли.

АФІША

Знайди на афіші відповіді на запитання:
Що? Де? Коли?

Вигадай і намалюй красиву афішу.

РЕПЕРТУАР ТЕАТРУ КАРТИНОК

Ріпка. *Українська народна казка в обробці*
І. Франка

Курочка та Півник. *Українська народна казка*
Шевченко Т. Садок вишневий коло хати

Забіла Н. Олівець-малювець

Трублаїні М. Про дівчинку Наталочку
і сріблясту рибку

Грицько Бойко. Розумники

Горбачов В. Пригоди Хрюші

Кульш-Зінків Л. Борсучок, який умів малювати

Ярмиш Ю. Найкращий подарунок

Муур Л. Малий Єнот і той, що сидить у ставку

Прейсен А. Козеня, яке вміло рахувати
до десяти

Репертуар —
це всі твори, що виконуються
в театрі.

АНОНС

УВАГА!!
НЕЗАБАРОМ!!
У ТЕАТРІ КАРТИНОК

відбудеться
вистава за твором Грицька Бойка «Розумники».

...Вузька кладка, козеняткам нікуди звернути
Бо, звернувши, можна в воду холодну пірнути...

Анонс — попереднє оголошення
про наступну виставу.

На які запитання можна знайти
відповідь в анонсі?

Чим анонс відрізняється від афіші?

Грицько Бойко

РОЗУМНИКИ

Тече річка невеличка,
Через річку кладка.
Одне одному назустріч
Ідуть козенятка.

Вузька кладка, козеняткам
Нікуди звернути,
Бо, звернувши, можна в воду
Холодну пірнути.

Зустрілися, зупинились,
Наставили роги —
Видно, обом не хочеться
Звертати з дороги.

Аж враз одне козенятко
На кладці лягає,
Друге, мекнувши в подяку,
По ньому ступає.

Розминулись, розминулись!
Розумними стали!
Мабуть, вони всім відому
Казку прочитали!..

АНТРАКТ У ТЕАТРІ МАЛЮНКІВ

В актора має бути чітке і зрозуміле мовлення. Тренуйся читати чистомовки і скоромовки швидко і правильно.

Театральні чистомовки

мо — мо — мо, мо — мо — мо — до театру ми йдемо
ки — ки — ки, ки — ки — ки — в касі купимо квитки
роб — роб, роб — роб — ідуть діти в гардероб

ала — ала, ала — ала — ось яка глядацька зала
їси — їси, їси — їси — відкриваються куліси

ава — ава, ава — ава — починається вистава
тори — тори, тори — тори — вже з'явилися актори
олі — олі, олі — олі — добре знають свої ролі

акт — акт, акт — акт — починається антракт
фет — фет, фет — фет — ми відвідали буфет

ія — ія, ія — ія — почалася друга дія
єса — єса, єса — єса — ой, яка цікава п'єса
ер — ер, ер — ер — це славетний режисер
енти — енти, енти — енти — квіти й аплодисменти

Антракт — перерва між діями (частинами) вистави.
Аплодисменти — оплески на знак схвалення акторів, вистави.

АНТРАКТ У ТЕАТРІ МАЛЮНКІВ

Театральні скоромовки

Римма й Ірма не репетували,
Римма й Ірма репетирували.

Заболіло горло в горили —
Бо горила багато говорила.

Гриша — гример,
Соня — суфлер,
Роман — режисер,
Кость — костюмер.

Видатна актриса Алла
на виставу завітала.

Шура у шафі шукала афішу,
У шафі в шухляді
знайшла лише мишу.

Тарас Шевченко

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.

Сім'я вечерея коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

ТЕАТР НА ТРОСТИНКАХ

У театрі на тростинках зображення героїв прикріплюються до паличок. Актори, які тримають тростинки, можуть ховатися за ширмою.

Ширма — це переносна перегородка або занавіска, яку прикріплюють в отворі дверей або тримають у руках.

Як влаштувати театр на тростинках?

1. Дібрати цікавий твір.
2. Визначити героїв твору, їхні характери.
3. Виготовити персонажів і прикріпити їх на тростинки.
4. Зробити декорації.
5. Обрати акторів, які будуть грати ролі (пересувати персонажів, промовляти їхні слова).
6. Провести репетицію.
7. Запросити глядачів. Показати виставу.

Декорація —
оформлення сцени,
що допомагає уявити
місце події.

У МАЙСТЕРНІ ТЕАТРУ НА ТРОСТИНКАХ

1. Намалювати або знайти зображення персонажа.

2. Вирізати з паперу.

3. Знайти зручні тростинки (палички від морозива, лінійки, цупкі стрічки картону).

4. Склеїти деталі.

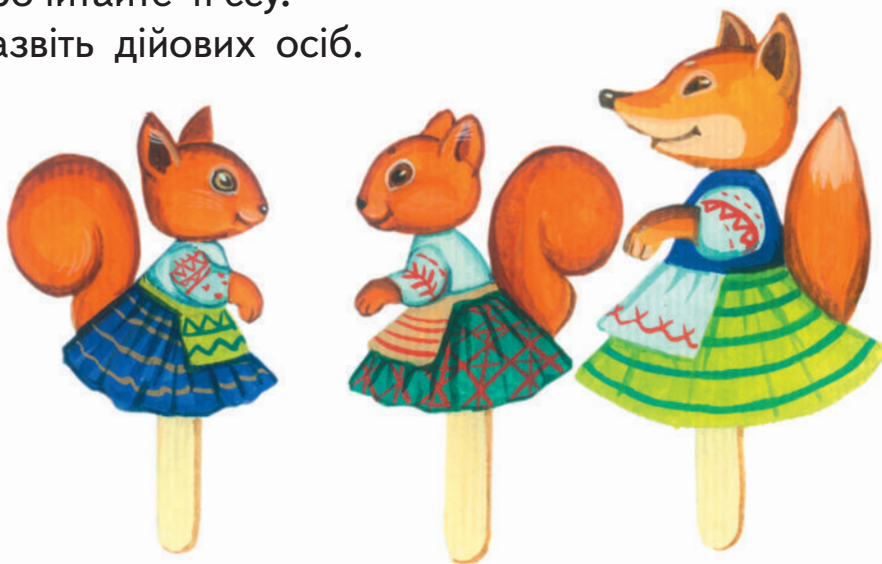
**У МАЙСТЕРНІ
ТЕАТРУ НА ТРОСТИНКАХ**

РЕПЕТИЦІЯ В ТЕАТРІ НА ТРОСТИНКАХ

Сьогодні будемо проводити репетицію п'єси
«Дві білки й лисиця».

1. Прочитайте п'єсу.
2. Назвіть дійових осіб.

3. Поміркуйте, який характер має кожен із героїв. Хто був жадібним? Довірливим? Хитрим?
4. Потренуйтеся вимовляти репліки різних дійових осіб так, щоб передати їхній характер.

П'єса — це твір, підготовлений до розігрування на сцені.

Дійові особи — герої, персонажі п'єси, які беруть участь у виставі.

Репліка — слова дійової особи в п'єсі.

ДВІ БІЛКИ Й ЛИСИЦЯ

(п'єса за українською народною казкою)

Дійові особи:

Усміхасик.

Дві білки знайшли в лісі горіха й завели за нього сварку.

Перша білочка.

Мій горіх! Я його перша побачила.

Друга білочка.

Ні, мій. Я перша його підняла.

Усміхасик.

Коли це біжить лисиця.

Лисиця.

Не сварітеся. Я вас помирю.

Усміхасик.

Взяла вона горіха, розкусила і солодко так промовляє:

Лисиця.

Ця половинка шкаралупки тій із вас, що горіха побачила. Ця половинка — тій, що підняла. А ядерце — мені, за те, що я вас помирила.

Усміхасик.

Сказала так і, сміючись, побігла своєю дорогою.

Білочки (разом)

Дякуємо!

ЧЕРЕВИК, СОЛОМИНКА ТА БУЛЬКА

(п'єса за казкою Наталі Забіли)

Булька

Дійові особи:

Черевик

Соломинка

Дід Усміхайло

Дід Усміхайло.

Мильна булька невеличка,
соломинка й черевик
йшли по лузі.
Бачать — річка.
Як добратись на той бік?
Каже булька:

Булька.

Черевичку!
Попливи по річці вплав
і, як човник, через річку
нас любенько переправ!

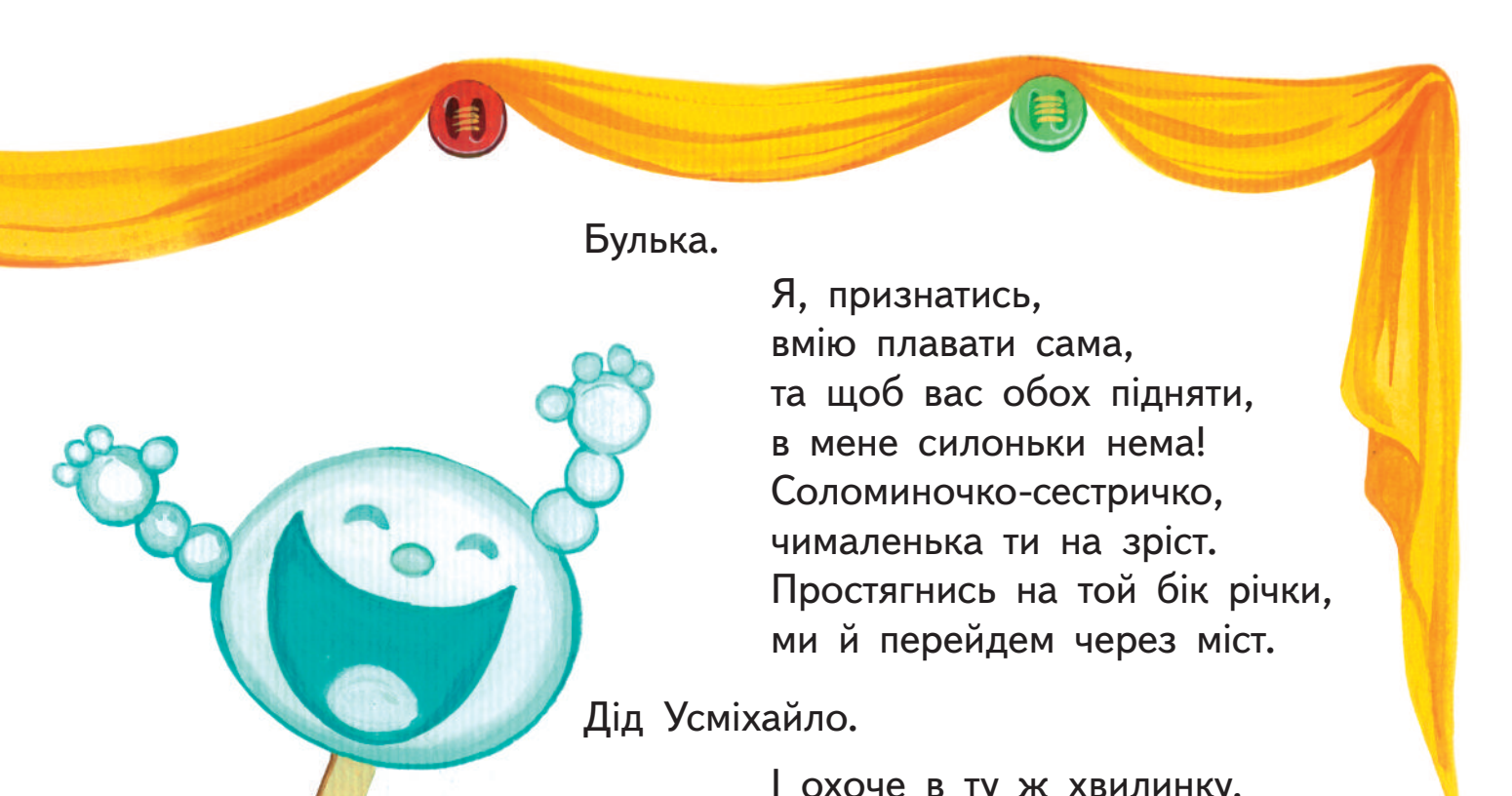
Черевик.

Ні, не хочу!
По воді я
зовсім плавати не звик.
Тут на тебе вся надія! —

Дід Усміхайло.

Відмовляє черевик.
Булька каже:

Булька.

Я, признатись,
вмію плавати сама,
та щоб вас обох підняти,
в мене силюньки нема!
Соломиночко-сестричко,
чималенька ти на зріст.
Простягнись на той бік річки,
ми й перейдем через міст.

Дід Усміхайло.

І охоче в ту ж хвилинку,
дуже довга та тонка,
простяглася соломинка
аж до того бережка.

Соломинка.

Переходьте поодинці!
Черевичку, не барись! —

Дід Усміхайло.

Він пішов по соломинці,
а вона відразу — трісь!
Черевик — шубовсть у воду,
навіть хвиля розійшлась!
А уздрівши цю пригоду,
булька реготом зайшлась.

Реготалась, реготалась,
поки й лопнула вона!
І нікого не зосталось, —
тільки казочка смішна.

АНТРАКТ У ТЕАТРІ НА ТРОСТИНКАХ

Анатолій Костецький

ВІРШ БЕЗ КІНЦЯ

Я йду собі дорогою,
дорогою широкою,
аж тут назустріч — кіт.

— Куди ти йдеш дорогою,
дорогою широкою? —
мене питає кіт
і жде від мене слова,
а я й кажу котові:

— Я йду собі дорогою,
дорогою широкою,
аж тут назустріч — кіт.
«Куди ти йдеш дорогою,
дорогою широкою?» —
мене питає кіт
і жде від мене слова,
а я й кажу котові...

— Читай спочатку знову!

АНТРАКТ У ТЕАТРІ НА ТРОСТИНКАХ

Тамара Коломієць

ДІДІВ ОБІД

Казку хочете смішну?
Зараз я її почну:

Жив на світі сивий дід.
На плиті варив обід.
На кривий ослін сідав.
Що зварив — усе з'їдав.
Горщик мив і миску мив.
На плиті обід варив.
На кривий ослін сідав.
Що зварив, усе з'їдав
Горщик мив і миску мив.
На плиті обід варив...

Ой і хитра казка ця —
Бо не видно їй кінця.
Доки дід на світі житиме,
То усе обід варитиме.

Хто зможе
продовжити?

ХАТКА, ЯКУ ЗБУДУВАВ СОБІ ДЖЕК

*(п'єса за англійською народною пісенькою, яку переспівали
Іван Малкович та Юрій Андрухович)*

Актори стоять півколом і тримають малюнки-декорації.
Темп вистави постійно зростає.

1-й учень. Це хатка, яку збудував собі Джек.
Це сад і город..

2-й учень. А це — сонях, як сонце, який заглядає до Джека
в віконце.

1-й учень. До хатки, яку збудував собі Джек.

3-й учень. А це ось комора.

В коморі — пшениця,

Яку викрадає хитрюща синиця.

2-й учень. І вже не печеться смачна паляниця

1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

4-й учень. Це кіт. Він сміливо виходить з воріт, бо дуже він
хоче зловити синицю,

3-й учень. Яка викрадає з комори пшеницю,

2-й учень. З якої так смачно пекти паляницю

1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

- 5-й учень. А це — подивіться — це пес без хвоста,
Який каже «гав» на сміливця-кота,
4-й учень. Який доганяє синицю,
3-й учень. Яка викрадає пшеницю,
2-й учень. З якої так смачно пекти паляницю
1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

- 6-й учень. А це в нас корова ряба і рогата,
Яка щойно хвицнула пса без хвоста,
5-й учень. Який каже «гав» на сміливця-кота,
4-й учень. Який доганяє синицю,
3-й учень. Яка викрадає пшеницю,
2-й учень. З якої так смачно пекти паляницю
1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

- 7-й учень. А це ось бабуся старенька, горбата,
Яку дуже любить корова рогата,
6-й учень. Яка щойно хвицнула пса без хвоста,
5-й учень. Який каже «гав» на сміливця-кота,
4-й учень. Який доганяє синицю,
3-й учень. Яка викрадає пшеницю,
2-й учень. З якої так смачно пекти паляницю
1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

8-й учень. А що це за сплюх? Це, звичайно, пастух,
 7-й учень. Якого картає бабуся горбата,
 Яку дуже любить корова рогата,
 6-й учень. Яка щойно хвицнула пса без хвоста,
 5-й учень. Який каже «гав» на сміливця-кота,
 4-й учень. Який доганяє синицю,
 3-й учень. Яка викрадає пшеницю,
 2-й учень. З якої так смачно пекти паляницю
 1-й учень. У хатці, яку збудував собі Джек.

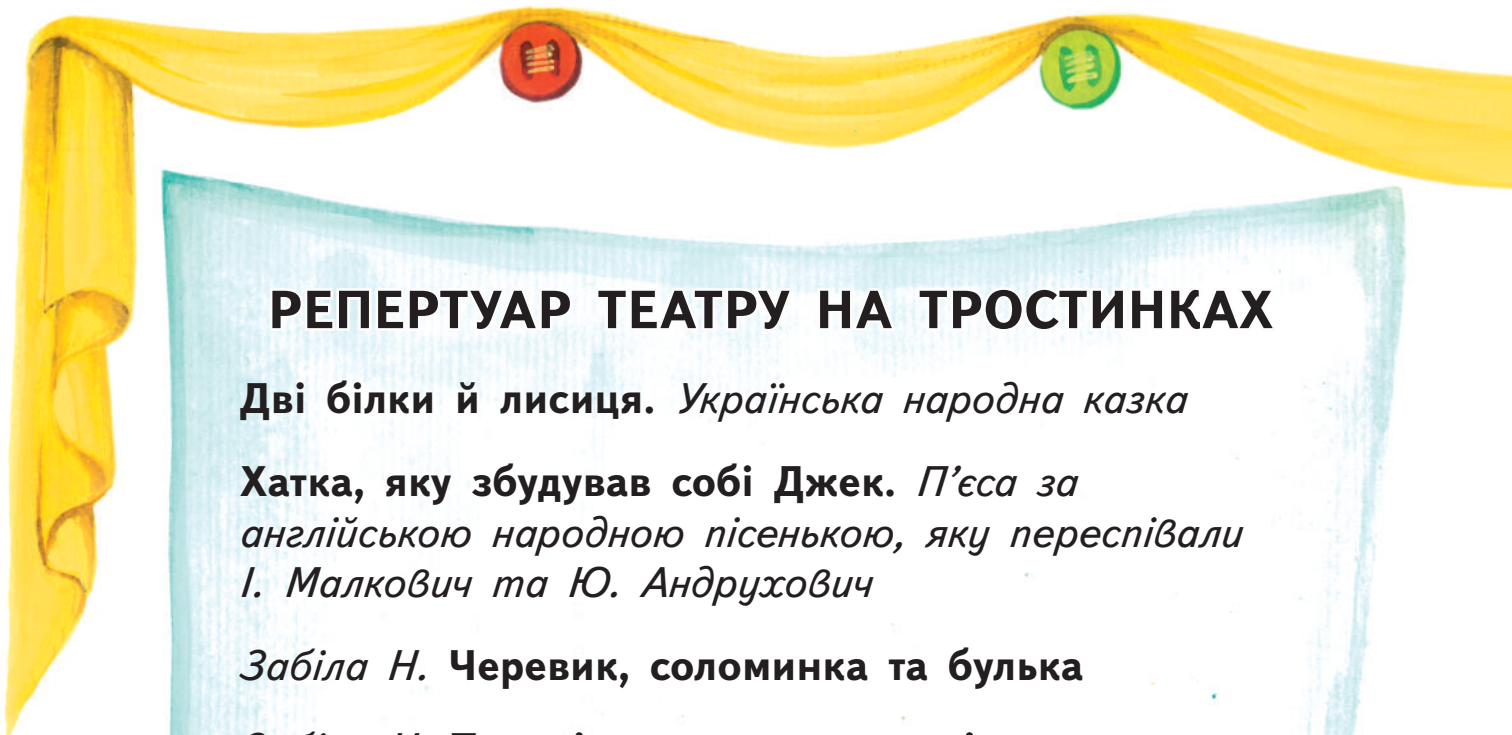

9-й учень. А зараз поглянемо всі на блоху,
Що робить кусь-кусь пастухові-сплюху,

Всі разом. Якого картає бабуся горбата,
Яку дуже любить корова рогата,
Яка щойно хвицнула пса без хвоста,
Який каже «гав» на сміливця-кота,
Який доганяє синицю,
Яка викрадає пшеницю —
Щоб діткам спекти о-о-таку паляницю
У хатці, яку збудував собі Джек.

РЕПЕРТУАР ТЕАТРУ НА ТРОСТИНКАХ

Дві білки й лисиця. *Українська народна казка*

Хатка, яку збудував собі Джек. *П'єса за англійською народною пісенькою, яку переспівали І. Малкович та Ю. Андрухович*

Забіла Н. Черевик, соломинка та булька

Забіла Н. Про півника та курочку і про хитру лисичку

Забіла Н. Плискачик

Олена Пчілка. Казка про дідову рукавичку

Лисичка і журавель. *Українська народна казка*

Ярмиш Ю. Як ведмежатка сонечко шукали

ПРО ПІВНИКА ТА КУРОЧКУ І ПРО ХИТРУ ЛИСИЧКУ

(п'єса за казкою Наталі Забіли)

Дійові особи:

Івасик-Усміхасик

Курочка

Півник

Зайчик

Білочка

Лисичка

Вовк

Івасик-Усміхасик.

Були собі півник та курочка.

Набридло їм якось дома сидіти, і пішли вони мандрувати по світу.

Ось ідуть вони зеленим гаєм, навколо вітрець кущі колихає, на кущах зеленіє свіже листячко, а між ним ягідки, як червоне намистечко.

От курочка й каже:

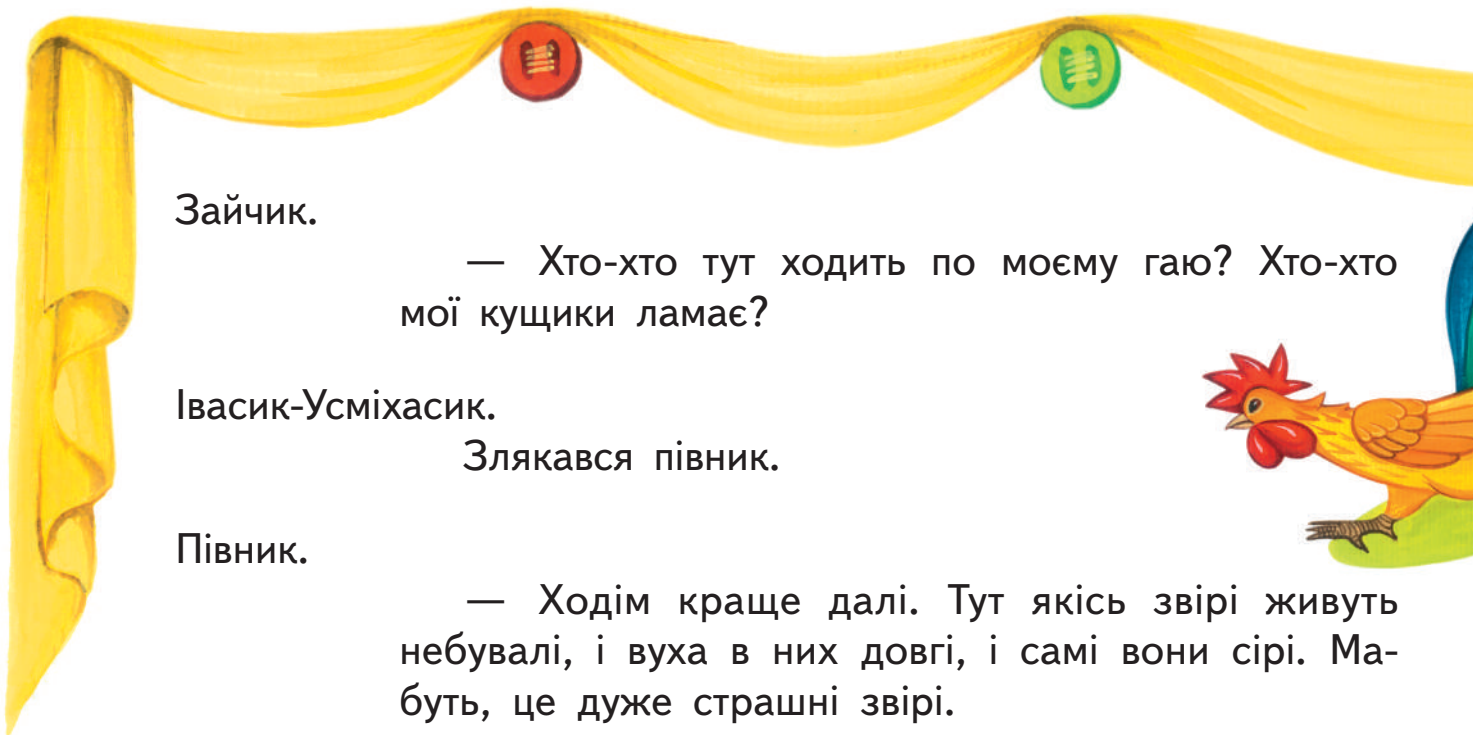
Курочка.

Півник-когутик,
Зламай мені прутик
З зеленими листками,
З червоними ягідками.

Івасик-Усміхасик.

Тільки півник хотів зламати, а з-під кущика зайчик із своєї хати:

Зайчик.

— Хто-хто тут ходить по моєму гаю? Хто-хто мої кущики ламає?

Івасик-Усміхасик.

Злякався півник.

Півник.

— Ходім краще далі. Тут якісь звірі живуть небувалі, і вуха в них довгі, і самі вони сірі. Мабуть, це дуже страшні звірі.

Івасик-Усміхасик.

Пішли вони далі зеленим гаєм. Навколо вітрець кущі колихає. На кущах горішки і зелене листя. А курочці дуже хочеться їсти. От вона знов і просить:

Курочка.

Півник-когутик,
Зламай мені прутик,
Де листя зеленіше,
Де горішків рясніше.

Івасик-Усміхасик.

Тільки намірився півник зламати, а з дерева білочка із своєї і хати:

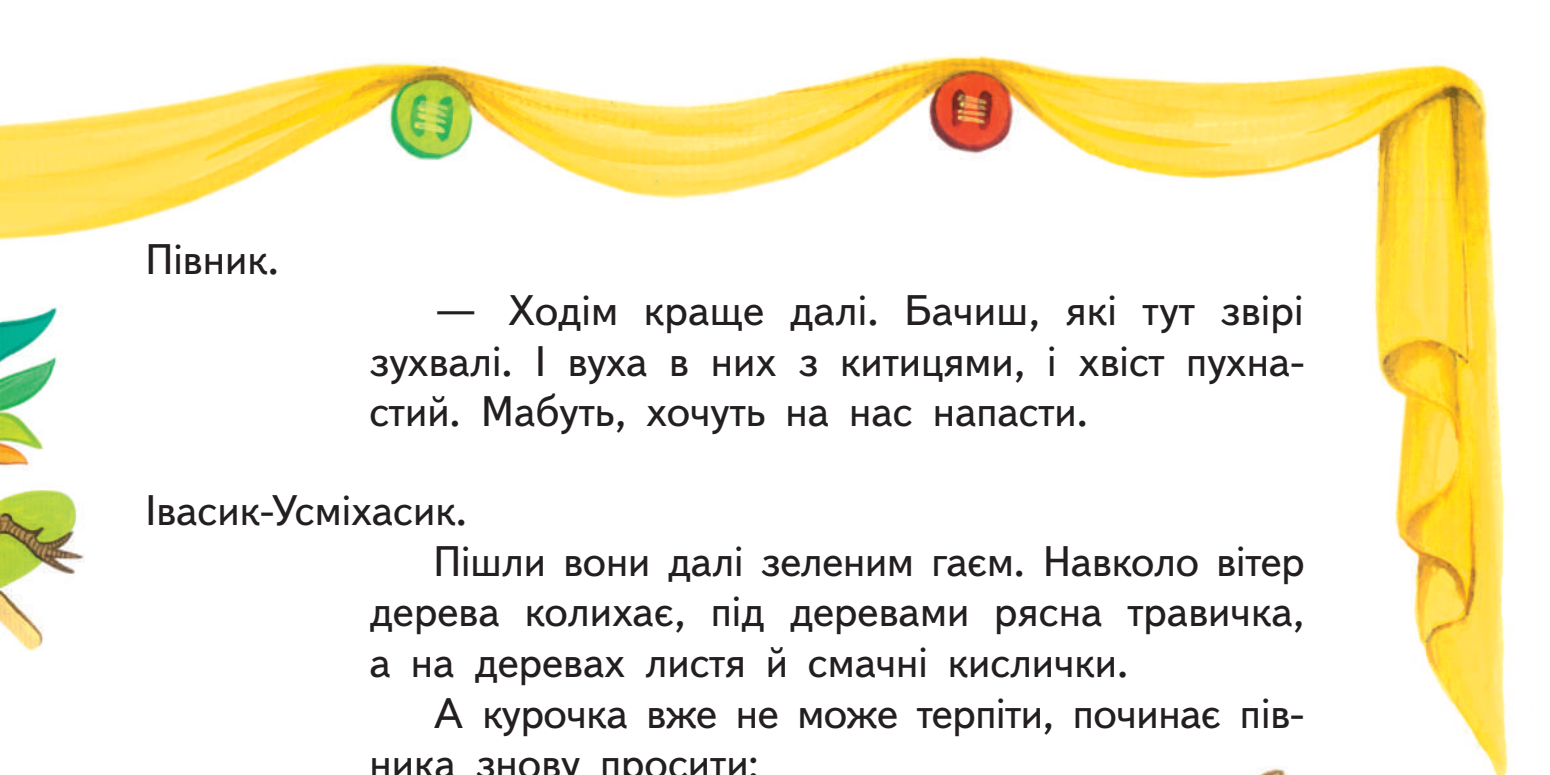
Білочка.

— Хто-хто тут ходить по моєму лісі? Хто гілля ламає на моєму горісі?

Івасик-Усміхасик.

Злякався півник.

Півник.

— Ходім краще далі. Бачиш, які тут звірі зухвалі. І вуха в них з китицями, і хвіст пухнастий. Мабуть, хочуть на нас напасти.

Івасик-Усміхасик.

Пішли вони далі зеленим гаєм. Навколо вітер дерева колихає, під деревами рясна травичка, а на деревах листя й смачні кислички.

А курочка вже не може терпіти, починає півника знову просити:

Курочка.

Півник-когутик,
Зламай мені прутик,
Хоча б невеличкий,
Хоч дві кислички!

Івасик-Усміхасик.

Насмілився півник, почав ламати. Аж тут лисичка виходить з хати, така ласкава, розпушила хвостик:

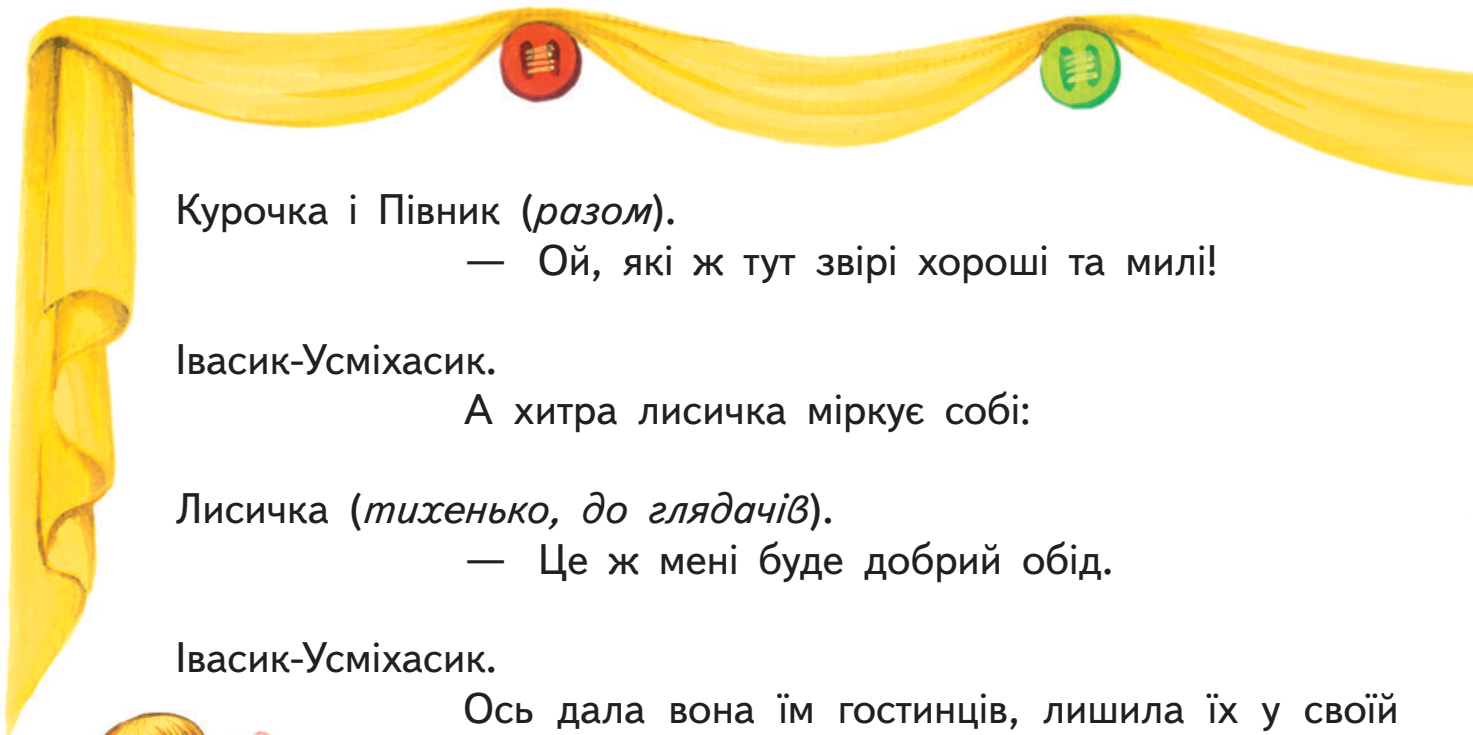
Лисичка.

— Ах, прошу, прошу до мене в гості! Ось відпочиньте в моїй хатинці — у мене є тут для вас гостинці, найкращі яблучка, смачні горішки. У вас, напевно, стомились ніжки, бо ви далеко йшли по гаю. А я давно вже на вас чекаю.

Івасик-Усміхасик.

Півник та курочка дуже зраділи:

Курочка і Півник *(разом)*.

— Ой, які ж тут звірі хороші та милі!

Івасик-Усміхасик.

А хитра лисичка міркує собі:

Лисичка *(тихенько, до глядачів)*.

— Це ж мені буде добрий обід.

Івасик-Усміхасик.

Ось дала вона їм гостинців, лишила їх у своїй хатинці, а сама побігла по вовка-сусіду, щоб запросити його до обіду.

Півник і курочка добре поїли, і відпочили, і так звеселіли, що півник навіть почав співати.

Півник.

— Ку-ку-рік! Ку-ку-рі-ку!

Івасик-Усміхасик.

Тут саме зайчик біг мимо хати. А зайчик насправді був дуже добрий.

Зайчик.

— Ти, півнику, занадто хоробрий. Хіба ти не знаєш цієї лисиці? Ось буде тобі за оті кислиці!

Івасик-Усміхасик.

А півник та курочка не ймуть йому віри:

Курочка і Півник *(разом)*.

— Та тут же такі хороші звірі!

Івасик-Усміхасик.

Коли це білочка — плиг та плиг. І враз у віконце побачила їх. А білочка теж була зовсім не зла.

Білочка.

— Тікайте швидше з цього кубла. Бо ця лисиця страшна та хижа, вона вас зараз обох заріже.

Івасик-Усміхасик.

Тут виглянув півник на подвір'я, а на подвір'ї — куряче пір'я...

Півник.

— Ой, ой, треба й справді мерщій тікати!

Івасик-Усміхасик.

А вже лисиця йде до хати, і вовк за нею, страшний та хижий. Іде й радіє, що буде їжа.

Тільки стали вони на поріг, а півник та курочка в віконце — плиг! Та під кущами, під деревами, та рясноцвітними муравами — мерщій додому! Та ледве встигли!

А вовк з лисицею бігли, бігли — та не знайшли під кущами й сліду. І залишилися без обіду!

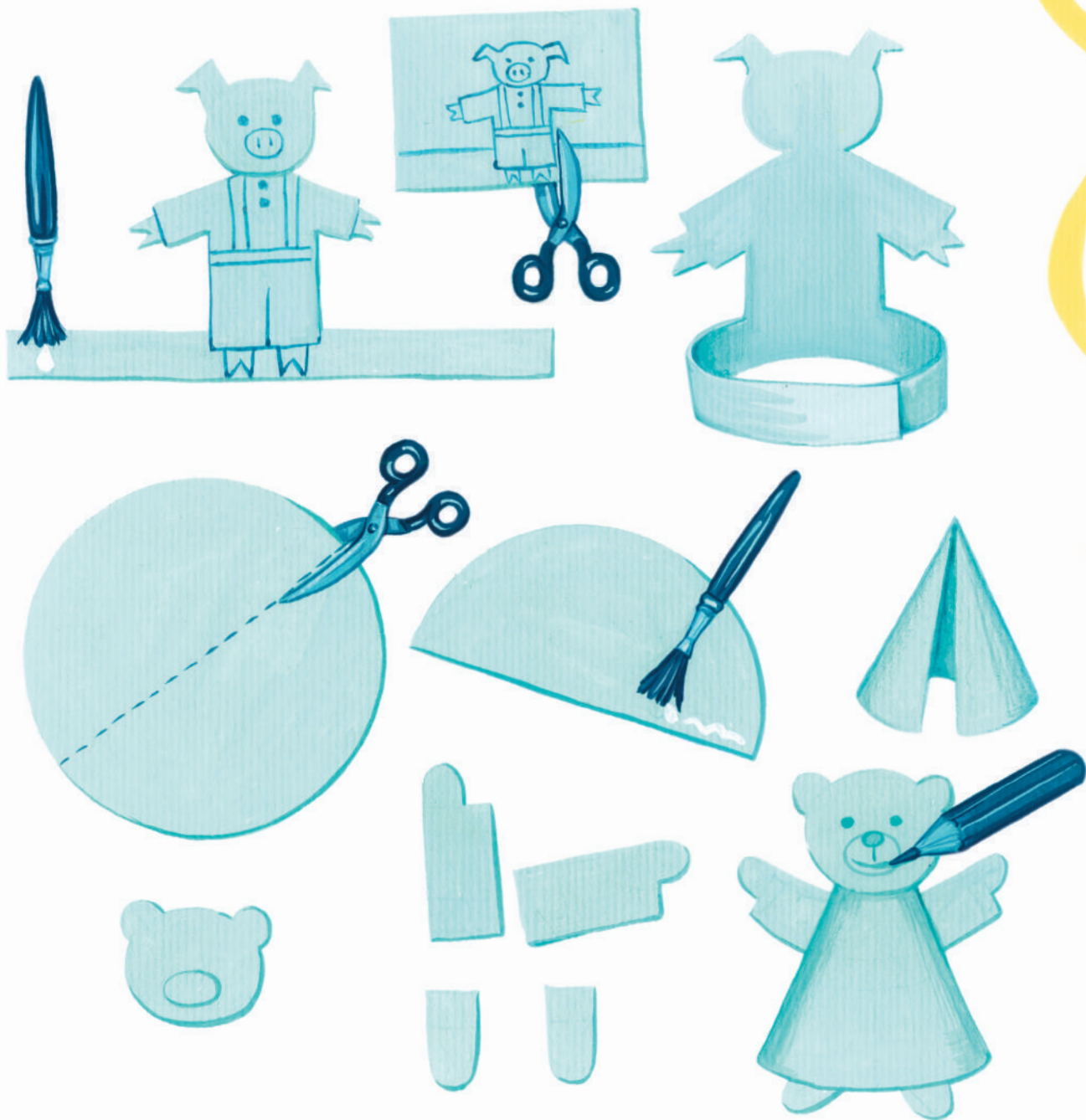
ТЕАТР НА СТОЛІ

У цьому театрі сценою є стіл. Актори сидять за столом, пересувають героїв і промовляють їхні репліки.

Послідовність підготовки до показу вистави в театрі на столі є подібною до спектаклю в театрі на тростинках.

У МАЙСТЕРНІ ТЕАТРУ НА СТОЛІ

РЕПЕТИЦІЯ В ТЕАТРІ НА СТОЛІ

Сьогодні будемо проводити репетицію п'єси Лесі Мовчун «Бабин бичок»

1. Прочитайте п'єсу.
2. Назвіть дійових осіб. Розподіліть ролі.

3. Перечитайте першу картину п'єси. Зверніть увагу на ремарки. Розташуйте на сцені декорації та дійових осіб так, як запропонувано автором.
4. Потренуйтеся вимовляти репліки дійових осіб, як запропонувано автором у ремарках.
5. Продовжуйте працювати над іншими картинами. Проводьте репетицію.

Картина — частина п'єси, що потребує окремої декорації.

Ремарка — примітка в тексті п'єси. Вона вказує на те, де знаходиться актор, що робить і як має промовляти репліки.

Леся Мовчун
БАБИН БИЧОК

(п'єса за мотивами української народної казки
«Солом'яний бичок»)

Дійові особи:

Баба
Дід
Солом'яний бичок
Зайчик
Лисиця, Вовк
Ведмідь

Декорації:

Картина 1

Дід із Бабою сидять на лавці у дворі. Подвір'я бідне, господарство невелике.

Баба (*сумно*).

Ой, нема в нас ні копійчки.

Дід (*зітхає*).

Нема...

Баба.

А холодна ж буде осінь!

Дід (*зітхає*).

І зима...

Дід і Баба хвилинку мовчать.

Баба (*несподівано*).

Взяв би ти соломи і смоли...

Дід.

Ну-ну!

Баба.

Та й зробив бичка мені.

Дід.

Коли?

Баба.

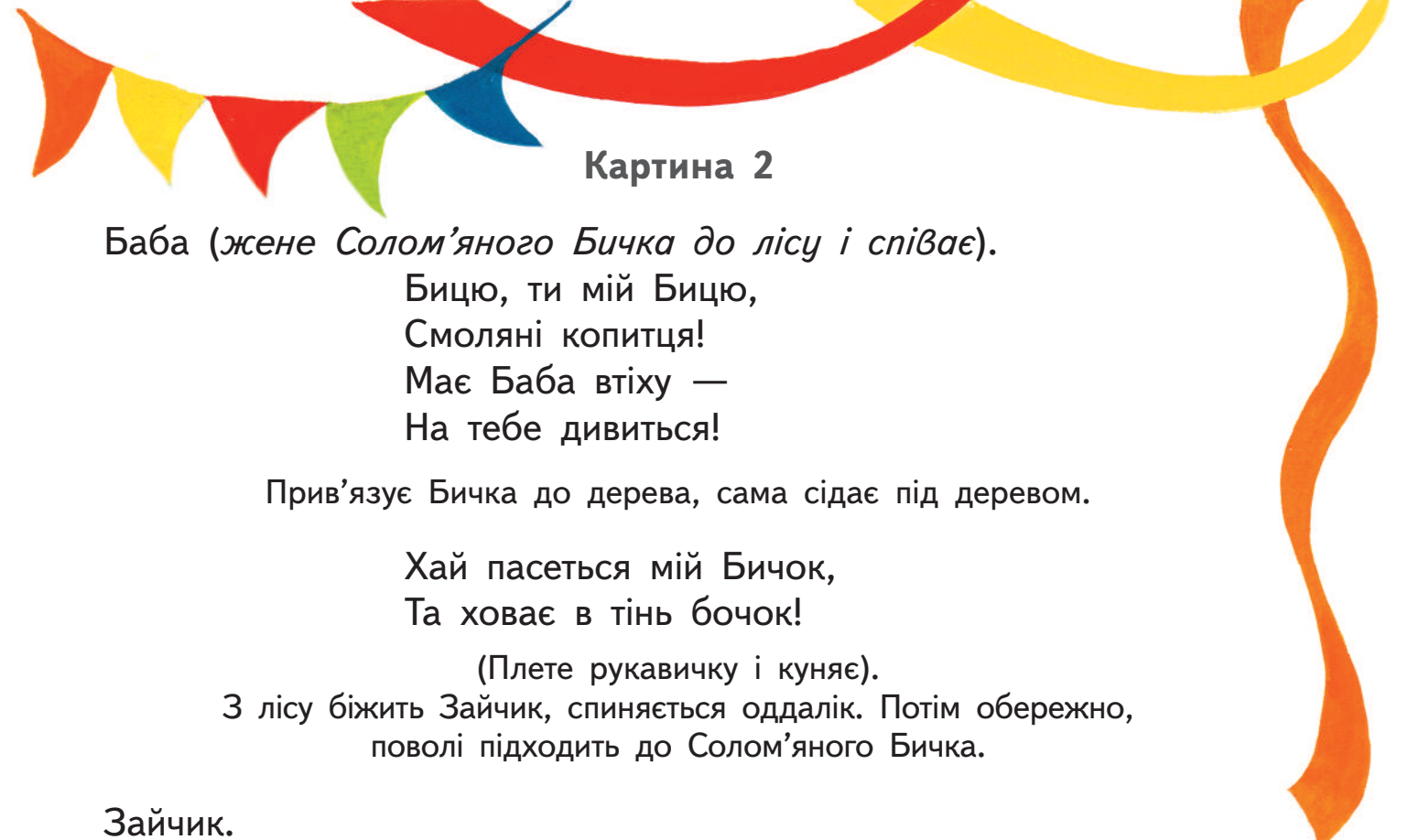
Зараз, Діду! Завтра пасти пожену.

Дід (*зітхає*).

От і клопіт є мені на свинину...

Дід підводиться крячучи і йде майструвати.

Картина 2

Баба (*жене Солом'яного Бичка до лісу і співає*).

Бицю, ти мій Бицю,
Смоляні копитця!
Має Баба втіху —
На тебе дивиться!

Прив'язує Бичка до дерева, сама сідає під деревом.

Хай пасеться мій Бичок,
Та ховає в тінь бочок!

(Плете рукавичку і куняє).

З лісу біжить Зайчик, спиняється оддалік. Потім обережно,
поволі підходить до Солом'яного Бичка.

Зайчик.

Здрастуй, друже! Не позичиш ти смоли?
В мене бік обідраний болить.

Бичок мовчить, тоді Зайчик говорить голосніше.

Від собак, кажу, сьогодні втік —
Ціле все, обідраний лиш бік.

Бичок мовчить.

Ну й нечема ти... Але стривай!
(Міркує тихо).

Хоч бери й самому відривай...

(Намагається відірвати шматок смоли і прилипає. Кричить).

Ой, рятуйте, бо потрапив у біду!

Баба (прокидається).

Зараз, зараз свого Діда приведу!

За хвилину Баба повертається з Дідом.

Дід (*відриваючи Зайчика*).

До душі, вуханю, ти мені —
Поживеш у льосі зо два дні.

Дід іде додому, забравши Зайчика.

Баба (*співає*).

Бицю, ти мій Бицю,
Смоляні копитця!
Має Баба втіху —
На тебе дивиться!

Баба, сидячи під деревом, вишиває і засинає.
З лісу виходить Лисиця, підкрадається до Бичка.

Лисиця.

Чим тут можна поживиться?
Може, трохи осмолиться?
(Швидко). Дай смоли, любенький, —
Це не витребеньки:
Від собак тікала —
І кожух порвала.

Бичок мовчить.

Що, мовчиш, ледащо?
Хай... Для мене ж краще!

Лисиця хапає Бичка за боки і, прилипнувши, кричить.

Ой, за свою ласку
та попала в пастку!

Баба, прокинувшись, підхоплюється і приводить Діда.

Дід (*віддираючи Лисицю*).

До душі, руденька, ти мені —
Поживеш у льосі зо два дні.

Дід веде за собою Лисицю.

Баба (співає).

Бицю, ти мій Бицю,
Смоляні копитця!
Має Баба втіху —
На тебе дивиться!

Баба знов сидить під деревом, пряде кужіль і засинає. З лісу вибігає, озираючись, Вовк. Біжить прямо до Бичка.

Вовк.

Від собак утік — це радість чимала.
Та голодний — з'їв бичка б або вола!

Вовк обходить кругом Бичка, принохується. Далі хапає зубами за бік. Зуби так загрузають у смолі, що ледве може вити.

У-у-у-у!

Баба, прокинувшись, хапається за голову і приводить Діда.

Дід (віддираючи Вовка).

До душі, Вовчиську, ти мені —
Поживеш у льосі зо два дні.

Баба (співає).

Бицю, ти мій Бицю,
Смоляні копитця!
Має Баба втіху —
На тебе дивиться!

Баба гризе яблуко та знов засинає. З лісу перевальцем виходить Ведмідь і прямує до Бичка.

Ведмідь.

Я найдужчий в лісі. Я ведмідь!
Ну, а ти що за тварина?

Ведмідь наставляє вухо, чекаючи відповіді.

Гм, мовчить!
Нум, поборемося двоє —
Може, будеш ти героєм?

Ведмідь хапає Бичка в оберемок, але прилипає. Реве.

Що це? Що це? Що за жарти?
Зачіпать мене не варто!

Баба прокидається, сплескує руками й біжить за Дідом.
Удвох віддирають Ведмедя. Дід ледве-ледве тягне Ведмедя
за собою. Баба жене додому Бичка.

Дід.

До душі, Ведмедю, ти мені —
Поживеш у льосі зо два дні.

Картина 3

Дід і Баба стоять у дворі.

Баба.

Ти навіщо, Діду, зачинив
В нашім льосі стільки звірини?

Дід (*хитро всміхається*).

Сядь, старенька, й подивися на комедію,
Як злякаю Зайця, Лиску, Вовка і Ведмедя я!

Дід підходить ближче до льоху, бере ложку і старий казанок,
починає з силою шкрябати.

(*співає*). Крутилося точило —
Мого ножа гострило.

Баба (*підспівує*).

А ти, Діду, бери ніж,
Шкури гарно й рівно ріж!

Дід і Баба (*співають разом*).

Буде, буде тепла одіж
І для себе, і на продаж!

Чути, як у льосі починають схлипувати звірі.

Звірі (*разом*).

Ой, Дідусю, за Бичка ти нас прости,
Пожалій і в ліс, додому, відпусти!

Ведмідь.

Матимеш до вечора в дворі
Ягоди й гриби з густих борів!

Вовк.

А від мене — справжнього бичка!

Лисиця.

Я з базару принесу вам молочка
І курчат з десяточок у ситі.

Зайчик.

Я — намисто із яскравих самоцвітів!

Дід відчиняє льох.

Звірі виходять, оточують півколом Діда і Бабу.

Дід.

Згода, згода. Чом не жити в мирі?
Ви хороші друзі й гарні звірі!

Кінець.

АНТРАКТ У ТЕАТРІ НА СТОЛІ

Івасик-Усміхасик запрошує взяти участь у грі
«Упізнай героя казки за його пісенькою».

Я по засіку метений,
Я із борошна спечений, —
Я від баби втік,
Я від діда втік,
Я від зайця втік,
Я від вовка втік,
Від ведмедя втік,
То й від тебе втечу!

Ой у лиски, в лиски
Новий двір
Та чотири дочки на вибір,
П'ятий синко,
Ще й Пилипко.
Вийде, лисе, подивися,
Чи хороше граю!

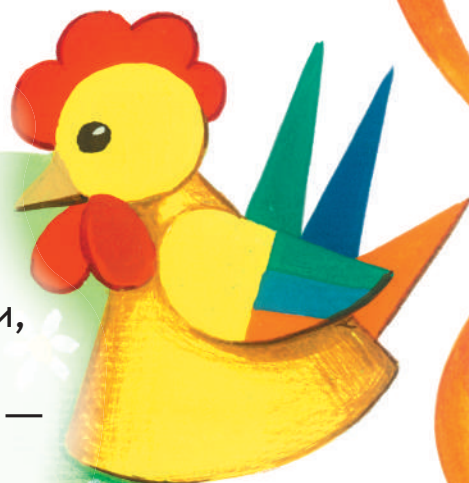
АНТРАКТ У ТЕАТРІ НА СТОЛІ

Я коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена.

Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!

— Гуси, гуси, гусенята!
Візьміть мене на крилята
Та понесіть до батенька,
А в батенька — їсти й пити,
Ще й хороше походити!

— Не полечу з вами:
Як була я в лужку,
Виломила ніжку,
А ви полинули,
Мене покинули!..

Олександр Олесь
КУРОЧКА Й ЛИСИЧКА

Прийшла до курочки лисичка
та й каже: «Курочко-сестричко,
вийди сюди на подвір'я,
тут таке гарне повітря,
в місячнім сяйві хатки,
лагідно світять зірки...
Підемо вкупі з тобою гуляти,
в ніч таку соромно спати...
Підемо ми у лісочок,
там соловей, як дзвіночок,
там квіточки запашні,
роси, сунички смачні».

Курочка каже: «Лисичко,
добра, любенька сестричко,
щось мені хочеться спати...
Може б, з рябеньким пішла ти?..
Ти ж все одна та й одна...
На, Рябко! На, Рябко, на!»

Тільки лисичка почула,
хвостиком зразу махнула,
та у ворота, та з двору,
в пущі дрімучі та в нору.
Дверці замкнула й сидить...
Серце і хвостик тремтить.

РЕПЕРТУАР ТЕАТРУ НА СТОЛІ

Мовчун Л. Бабин Бичок (п'єса за мотивами української народної казки «Солом'яний бичок»)

Олександр Олесь. Пан Коцький (п'єса за мотивами української народної казки)

Олександр Олесь. Курочка й лисичка

Забіла Н. Зайчикова хатка

Сенченко І. Розпалилася, як жаба на каченят

Прокопенко І. Куди сховалися гриби

Куліш-Зіньків Л. Ящірка і Крокодил

Олександр Олесь

ПАН КОЦЬКИЙ

(п'єса за мотивами української народної казки)

Дійові особи:

Кіт

Лисичка

Зайчик

Вовк

Ведмідь

Дикий кабан

Кіт (сидить на узліссі похнюплений і сумний). Завіз мене сюди господар і покинув, бо старий став. Де я тепер житиму, що їстиму? Ось лисичка кудись простує, може, розрадить.

Лисичка (підходить, роздивляється на нього з усіх боків). А ти що за один?

Кіт. Я — пан Коцький.

Лисичка. Ходімо до мене, нагодую смачно і м'яко постелю.

Проводить до своєї хати.

Сідай ось тут, на призьбі, та їж досхочу, а я піду на полювання.

Виходить за ворота, а тут назустріч зайчик.

Зайчик. Я до тебе в гості йду, лисичко.

Лисичка (*пошепки*). Ой, не ходи, зайчику, та всім у лісі перекажи, що в мене тепер пан Коцький живе, будь-якого звіра розірве.

Зайчик (*злякано*). Звідки ж він узявся, як нам його задобрити?

Лисичка. Полюбляє пан Коцький смачно поїсти, ото ж ви й приготуйте обід, а я його приведу. Тільки ви всі поховайтесь, він дуже лютий.

Зайчик. Побіжу до звірів. Вчинимо так, як ти порадила.

Прибігає на галявину, де зібралися вовк, ведмідь і дикий кабан, гукає.

Ось послухайте, що я вам розповім. З'явився у лисички пан Коцький, звір дужий і ненаситний. Треба з ним дружбу завести, обідом пригостити.

У мене є капуста.

Вовк. А я м'яса принесу.

Ведмідь. А я меду на закуску.

Дикий кабан. А я недавно накопав буряків та картоплі.

Звірі викладають їжу на стіл.

Зайчик. Обід готовий. Тепер самі поховаймося, щоб пан Коцький нас не помітив, бо розірве. Ти, ведмедику, на дереві вможисся, ти, дикий кабан, під столом лягай, тільки ж не ворухися, а я з вовчиком під кущем причаюся. Хутчій, хутчій, бо ось пан Коцький наближається!

Кіт (*вистрибує на стіл*). Оце поласую, оце посмакую! Няу-няу-няу!

Зайчик. Ой, чуєте — все йому мало, мало! Це він і нас поїсть!

Дикий кабан. Ой, не витримаю, комар за хвіст вжалив.

Крутить хвостом.

Кіт. А ось і мишка шмигнула.

Хапає дикого кабана за хвоста.

Дикий кабан. Рятуйте, пан Коцький мене схопив!

Кіт, побачивши страшні ікла, перелякався і гайнув на дерево.

Ведмідь. А тепер за мною женеться! Немає куди ховатись, гілля піді мною ламається.

Ведмідь падає на кущ, де сидять зайчик і вовк.

Вони теж лякаються і розбігаються хто куди,
тільки зостається одна лисичка.

Лисичка. Хоч і малий пан Коцький, та жаху нагнав на всіх звірів, довго пам'ятатимуть!

ТЕАТР «РУКАВИЧКА»

Ольга Коваленко

В школі ми книжки читали,
Про героїв розмовляли.
Згодом всі взялись за діло
І зробили ширму вміло.

Потім брали рукавички,
Пришивали їм спіднички,
І тепер у вільний час
Репетиція у нас.

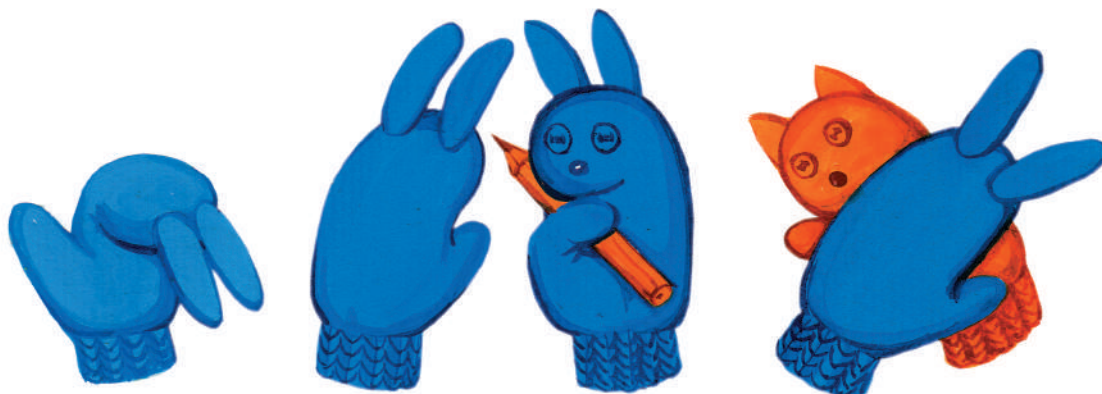
Щоб грати в театр «Рукавичка», треба знайти старі (непотрібні) рукавички і перетворити їх на персонажів казки. Актори надягають рукавичку і, рухаючи нею, промовляють репліки дійових осіб.

Для вистави в театрі «Рукавичка» за бажанням можна використовувати ширму.

УСМІХАСИК РОЗКРИВАЄ СЕКРЕТИ ТЕАТРУ «РУКАВИЧКА»

1. Персонаж театру «Рукавичка» під час вистави має рухатися. Він може нахилитися, коли вітається; повертатися в різні боки; брати невеликі предмети; обніматися.

2. Щоб показати, що герой іде, біжить, стрибає, необхідно пересувати руку вздовж ширми, почергово піднімаючи і опускаючи її.
3. Той герой, який промовляє слова, обов'язково рухається. Інші персонажі у цей час стоять нерухомо і дивляться на нього.

У МАЙСТЕРНІ ТЕАТРУ «РУКАВИЧКА»

Вам знадобляться відрізки тканини, кольоровий папір, гудзики, голка, ножиці, а ще вигадка і фантазія.

У МАЙСТЕРНІ ТЕАТРУ «РУКАВИЧКА»

РЕПЕТИЦІЯ В ТЕАТРІ «РУКАВИЧКА»

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЗАЙЧИКУ

(українська народна пісенька)

— Добрий вечір, зайчику,
Куди йдеш?
Скажи мені правдоньку,
Де живеш?

— Отут живу в хатоньці
Край води,
А ти туди, лисонько,
Не ходи!

Олександр Олесь
КИЦЯ

— Кицю, кицю,
Де була?
Що ти їла,
Що пила?

— Я на річці була,
Там водичку пила,
А що їла — не скажу,
Тільки хвостик покажу.

Грицько Бойко
ВОРОНА-КАРКАРОНА

— Де, вороно-
Каркароно,
Ти була?
Що, вороно-
Каркароно,
Принесла?
— Покружляла,
Покружляла
Я вгорі.
Горобців
Порозганяла
У дворі.
Стріла півня-
Розбишаку,
Пісняра —
І чкурнула,
Дременула
Із двора.

Анатолій Костецький
БОСОНОГЕ ГУСЕНЯ

— Гусенятко, гусенятко,
Чом у тебе босі лапки?
— А тому що я багато
Люблю плавати і пірнати,
А пірнати в черевичках
І незручно, і незвично.

ЧОМУ ЗАЄЦЬ БЕЗ ЧОБІТ

(п'єса за казкою Михайла Стельмаха)

Заєць

Дятел

Рак

Усміхасик

Дійові особи:

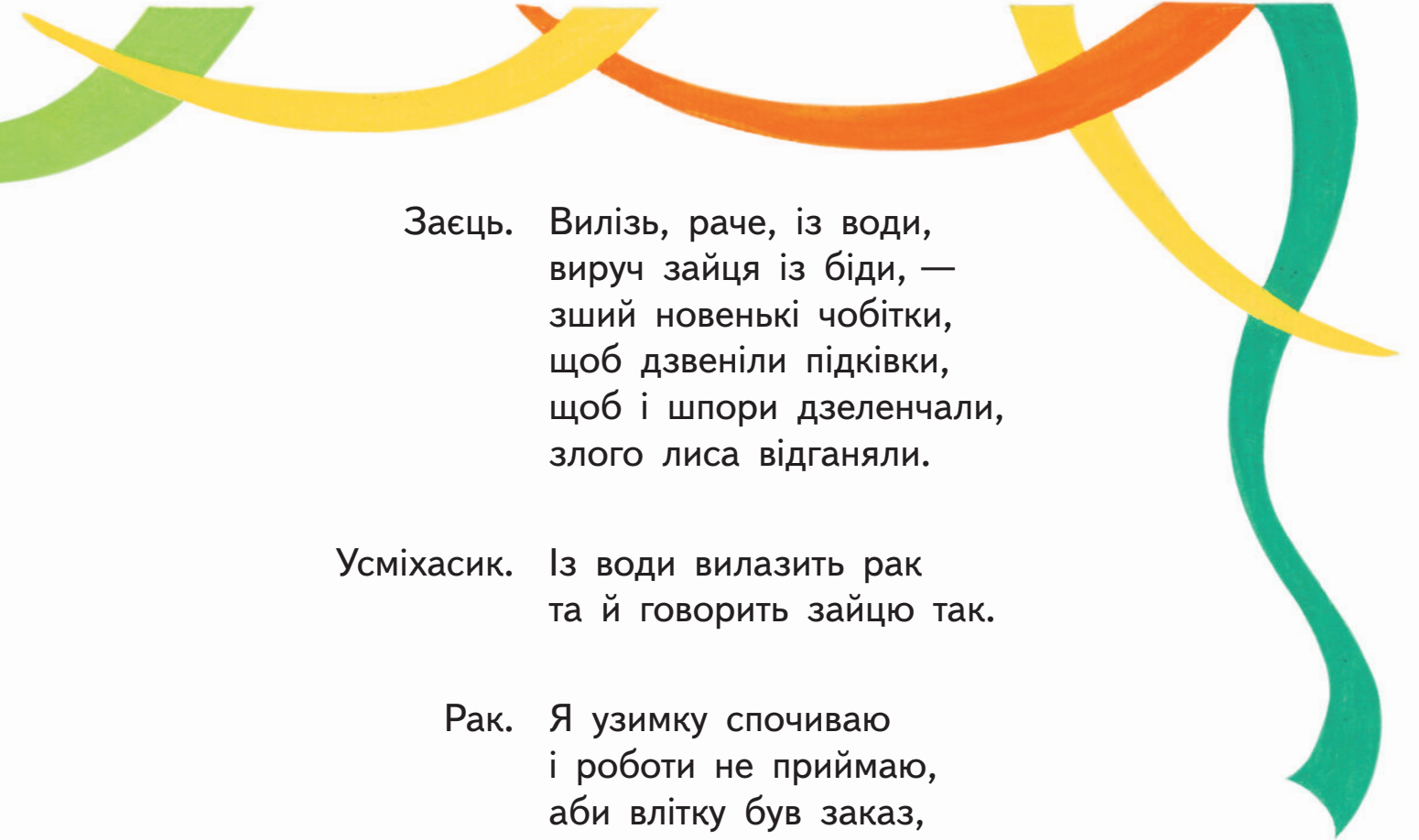
Усміхасик. Вранці заєць біля дуба
одягнувся в білу шубу,
одягнувся, оглянувся,
в довгі вуса посміхнувся.

Заєць. Гарна шуба, шуба гожа,
і на полюс з нею можна.
Тільки жаль — чобіт нема,
а надворі вже зима...

Усміхасик. Обізвався дятел з клена:

Дятел. Є знайомий рак у мене,
по твоєму він заказу
зшиє чоботи відразу.

Усміхасик. Не ловив наш заєць гав,
а побіг мерщій на став.
Всівся заєць на колоду
та й гукає прямо в воду:

Заєць. Вилізь, раче, із води,
вируч зайця із біди, —
зший новенькі чобітки,
щоб дзвеніли підківки,
щоб і шпори дзеленчали,
злого лиса відганяли.

Усміхасик. Із води вилазить рак
та й говорить зайцю так.

Рак. Я узимку спочиваю
і роботи не приймаю,
аби влітку був заказ,
зшив би чоботи ураз.

Усміхасик. Заєць тихо у одвіт:

Заєць. Влітку тепло й без чобіт.
Влітку завжди забуваю,
що прийде зима до гаю.

Рак. Думать треба.

Усміхасик. Каже рак.

Рак. А тепер ходи вже так.
До побачення, привіт...

Усміхасик. Заєць досі без чобіт.

АНТРАКТ У ТЕАТРІ «РУКАВИЧКА»

Олег Орач

ГУСАК

Бабці кланявся гусак —
Так і так... Так і так...
Гелготали гуси:
— Вельми ввічливий гусак
В нашої бабусі.

Меланія Павленко

ГУСИ

— Гуси, мої гуси,
Де були?
— В бабусі.
— Чим вас частували?
— Кашку нам давали.
— Як же ви бабусі
Дякували, гуси?
— Ми їй гелготали —
Пісеньку співали.

АНТРАКТ У ТЕАТРІ «РУКАВИЧКА»

Тетяна Мельник
НА ВИСОКІЙ ГОРІ

На високій горі,
у глибокій норі
танцюють мишенята,

а з ними
мама й тато.

А внизу, в долині
сплять ведмеді
у малині.

Ти їх не буди,

тихо-тихо йди.

*підіймаємо ручки вгору,
малюємо у повітрі руками коло,
обидві руки на лінії очей,
ворушимо пальчиками,
показуємо лише вказівні
пальчики обох рук,
показуємо жестами на підлогу,
вдаємо, що спимо, згорнувши
долоньки біля вушка,
заперечливо похитуємо
вказівним пальчиком,
промовляємо пошепки, повільно
«йдемо» пальчиками по столу.*

ПЛИСКАЧИК

(п'єса за казкою Наталі Забіли)

Дійові особи

Усміхасик
Плискачик
Дід
Баба
Зайчик

Вовк
Ведмідь
Лисиця
Ганнуся

Усміхасик. Якось каже дід бабусі:

Дід. Розпали вогонь в печі
та для нашої Ганнусі
ти плискачика спечи.

Усміхасик. Замісила баба тісто
і плискачика спекла,
а тоді, щоб трохи вистиг,
на віконце віднесла.

От лежить пухкий плискачик
на тарілці на вікні,
золотистий та гарячий,
боки випнувши масні.

Плискачик. Десь гуля Ганнуся, видно,
не куштує плискача.

Усміхасик. А йому лежать набридло,
стриб з вікна — й навіткача!
Покотився, покотився
по траві, мов коліща.
Раптом зайчик-побігайчик
зустрічає плискача.

Зайчик. Ну й плискачик золотистий!
Мабуть, добрий ти на смак?

Плискачик. Ні, мене не можна їсти,
я уславлений співак:

«Я — плискачик,
я гарячий,
загорілий в мене бік.
І від діда,
і від баби,
і від внучки
я утік.
Вирушаю мандрувати,
погуляю досхочу
і від тебе,
від зайчати,
зараз, зараз утечу!»

Заєць заслухався,
а Плискачик непомітно втік.

Усміхасик. Покотився, покотився
по траві, мов коліща.
Раптом вовк іде на зустріч
зупиняє плискача.

Вовк. Ой плискачику хороший!
Зараз я тебе ковтну!

Плискачик. Ні, не їж. Послухай, прошу,
як я пісню затягну:

«Я — плискачик,
я гарячий,
загорілий в мене бік.
Я від діда, баби й внучки
і від зайчика утік.
Вирушаю мандрувати,
погуляю досхочу
і від тебе, вовк зубатий,
зараз, зараз утечу!»

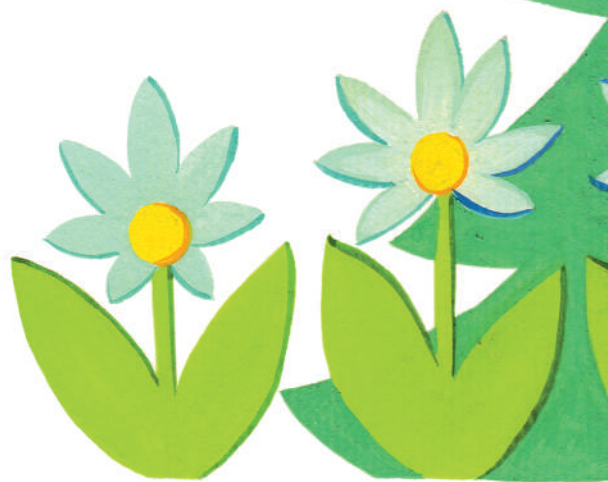
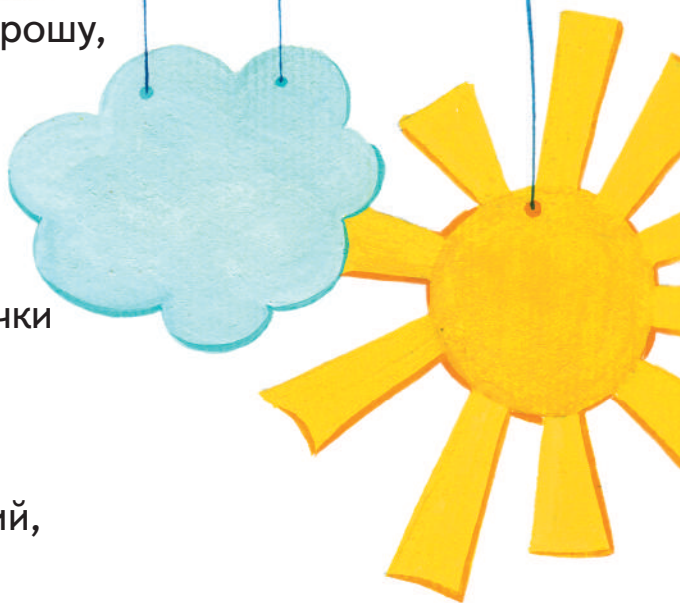
Вовк заслухався,
а Плискачик непомітно втік.

Усміхасик. Покотився, покотився
по траві, мов коліща.
Ось іде ведмідь із лісу,
зупиняє плискача.

Ведмідь. Ну й плискачик запашистий!
Я б тебе охоче з'їв!

Плискачик. Ні, мене не треба їсти,
от послухай краще спів:

«Я — плискачик,
я гарячий,
загорілий в мене бік.
Я від діда, баби й внучки
від зайчати й вовка втік.
Вирушаю мандрувати,
погуляю досхочу
і від тебе, волохатий,
зараз, зараз утечу!»

Усміхасик. Покотився, покотився
по траві, мов коліща.
Враз як вистрибне лисиця
з-під куща до плискача.

Лисиця. Ну й плискачик! Що й казати!
Запашний від тебе дух...

Плискачик. Я умію ще й співати,
в мене — голос,
в мене — слух! —

Усміхасик. І почав співать плискачик:

Плискачик. «Я гарячий,
я добрячий,
загорілий в мене бік.
Я від діда, баби, внучки
і від вовка, і ведмедя,
і від зайчика утік.
І від тебе утечу я...»

Усміхасик. А лисичка каже враз:

Лисиця. Щось тебе я кепсько чую,
заспівай-но другий раз!
Ти співаєш дуже дзвінко,
в тебе й справді голос є! —

Усміхасик. А сама в цей час торбинку
з-під ялинки дістає.
Та хвалько цього не бачить,
радий з успіху свого.
Тільки вивів:

Плискачик. «Я — плискачик...»

Усміхасик. А лисичка — хап його!
І незчувся, як в торбинці
опинився наш співець!
І лисичка по стежинці
в ліс побігла навпростець.

А в ліску мала Ганнуся
недалечко від тих місць
лісовую грушу трусить
і грушки солодкі їсть.

Загорілись в лиски очі, —
Мабуть, груші ті смачні!

Лисиця. — Ой-ой-ой, я їсти хочу!
Дай-но, дівчинко, мені!

Усміхасик. Бачить дівчинка: лисиця,
витівниця лісова!
І на спинці у торбинці
щось ворухиться й співа:

Плискачик. «Я — плискачик,
я гарячий,
загорілий в мене бік.
Втік від діда, баби й внучки
Від лисиці я не втік!..»

Ганнуся. Що ж, лисичко, зараз, миттю
натрушу тобі грушок.
Стань-но ближче та під віття
підставляй свій лантушок!

Усміхасик. Розв'язала лиска торбу,
а плискачик з неї — плиг!
Та як кинеться моторно
прямо дівчинці до ніг.

Плискачик. Ой, рятуй мене, Ганнусю!
Нагулявсь я досхочу.
Я додому повернуся,
більш нізачо не втечу!

Усміхасик. Засоромлена лисиця
заховалась під кущем.
А Ганнуса до бабусі
повернулась з плискачем.

РЕПЕРТУАР ТЕАТРУ «РУКАВИЧКА»

Стельмах М. Чому заєць без чобіт

Забіла Н. Плискачик

Забіла Н. Зайчикова хатка

Забіла Н. Рукавичка

Лисичка-сестричка і вовк-панібрат. Українська народна казка

Двоє жадібних ведмежат. Угорська народна казка

Ярмиш Ю. Зайчаткова казочка

Костецький А. Поговорили

УДК 811.161.2:028.5(076)
Дж40

**Схвалено для використання у загальноосвітніх навчальних закладах
(лист Інституту модернізації змісту освіти
Міністерства освіти і науки України від 17.07.2019 р. № 22.1/12-Г-715)**

Посібник розроблено в лабораторії методичного забезпечення безперервної системної освіти —
школа — вищий навчальний заклад ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Джежелей О. В

Дж40 Читаємо та граємо в театр. Перший випуск. 1—4 класи / О. В. Джежелей, А. А. Ємець,
О. М. Коваленко. — Харків : Вид-во «Ранок», 2020. — 80 с.

ISBN 978-617-09-5993-5

Посібник містить матеріал, який сприяє формуванню в дітей молодшого шкільного віку навичок виразного читання, культури комунікації на основі розвитку творчих здібностей, залучає дітей і дорослих до цікавої гри в театр. Призначений для класно-урочних занять, гурткової роботи і організації змістовного дозвілля.

УДК 811.161.2:028.5(076)

Навчальне видання Н901565У. Підписано до друку 23.10.2019.
ДЖЕЖЕЛЕЙ Ольга Валентинівна, Формат 84х108/16. Папір офсетний.
ЄМЕЦЬ Альона Анатоліївна, Гарнітура Букварна. Друк офсетний.
КОВАЛЕНКО Ольга Миколаївна, Ум. друк. арк. 8,4.

Читаємо та граємо в театр. ТОВ Видавництво «Ранок»,
Перший випуск. вул. Кібальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
1—4 класи Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.
Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145.

Відповідальний редактор *І. В. Єфімова* Е-mail: office@ranok.com.ua
Редактор *Ю. В. Завгородня* Тел. (057) 719-48-65,
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін* тел./факс (057) 719-58-67.
Художній оформлення *В. І. Труфен*

Регіональні представництва Київ — тел. (044) 229-84-01,
видавництва «Ранок»: е-mail: office.kyiv@ranok.com.ua,
Львів — тел. (067) 269-00-61,
е-mail: office.lviv@ranok.com.ua.

З питань придбання продукції Житомирі — (067) 122-63-60;
видавництва «Ранок» звертатися за тел.: Львові — (032) 244-14-36;
у Харкові — (057) 727-70-80; Миколаєві та Одесі — (067) 551-10-79;
Києві — (044) 360-56-37, 377-73-23; Черкасах — (0472) 51-22-51;
Вінниці — (067) 506-65-95; Чернігові — (0462) 93-14-30.
Дніпрі — (056) 785-01-74, 789-06-24; Е-mail: commerce@ranok.com.ua.

«Книга поштою»: вул. Котельниківська, 5, Харків, 61051
Тел. (057) 727-70-90, (067) 546-53-73.

Е-mail: pochta@ranok.com.ua

www.ranok.com.ua

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-5993-5

© Джежелей О. В., Ємець А. А., Коваленко О. М., 2020
© Семякіна О. А., ілюстрації, 2020
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2020

Читаємо та граємо в ТЕАТР

Видання знайомить з різними видами шкільного театру

Театр картинок

Театр на тростинках

Театр на столі

Театр «Рукавичка»

Ця книжка:

- ★ розкриває секрети шкільного театру,
- ★ розвиває творчі здібності,
- ★ вчить виразно читати й декламувати,
- ★ залучає до цікавого проведення дозвілля.

Книжка дає поради, як підготуватися до вистави:

- ★ які твори прочитати;
- ★ як провести репетицію;
- ★ як виготовити реквізит.

ISBN 978-617-09-5993-5

9 786170 959935

**Інтерактивна школа
ТВОРЧОГО ВЧИТЕЛЯ**

interactive.ranok.com.ua

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА ЛІТЕРАТУРА
УСІ КНИГИ ТУТ!

🛒 ranok.com.ua
📧 e-ranok.com.ua
✉ pochta@ranok.com.ua
☎ (057) 727-70-90